

angaar, da tager jeg selvfølgelig imod disse 300 Kr., der ere givne ham som personligt Tillæg, og jeg erkjender, at han derved kan komme til at bo billigere, hvad der jo allerede er Noget for en Mand. Spørgsmaalet som Principspørgsmaal kan jeg imidlertid ikke faaledes frafalde, idet det jo nemlig forholder sig faaledes, at naar man stiller den bestemte Fordring til en Mand, at han skal bo paa et bestemt Sted for Tjenestens Styld, saa har man altid holdt paa, at man skulde give den Slags Folk Friholiger. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i Lønningsloven af 25de Juli 1867 staar der med Hensyn til dem, som skal have Boliger uden at give Fradrag: „Følgende lide intet Afdrag, naar der tildeles dem Tjenesteboliger: De kommanderende Generaler og Kommandanter i Fæstninger, Embedsmænd ved de militære Undervisningsanstalter“ o. s. v., der staar altsaa: Kommandanter ved Fæstninger. Nu havde vi ikke den Gang Meget med Fæstninger; var der Noget, som endnu kunde kaldes en Fæstning, saa var det netop Rjøbenhavn. I Anmærkningerne til Finantsloven vil man imidlertid se, at under denne Kategori: „Kommandanter i Fæstninger“ staar ogsaa Kommandanten paa Kronborg, skjøndt det er vanskeligt endnu at fastholde dette under Fæstningsbegrebet. Den er ikke meget af en Fæstning, der er ikke mange andre Kanoner end dem, der bruges til at salutere med, og de ere ikke brugelige overfor Fjenden. Forresten har jeg allerede ved 2den Behandling udvillet, at naar det er af Hensyn til Rjøbenhavns Befæstning, at Regtelsen finder Sted, saa er det en Misforstaaelse; thi det er Kommandanter i store Byer, der ere nødvendige. Jeg skal f. Ex. igjen minde om, at i Stockholm er der baade en Kommandant og en Overkommandant, skjøndt den ikke ret vel kan kaldes for en Fæstning. Jeg tror altsaa, at baade naar man tager Hensyn til de oprindelige Udtryk i Lønningsloven og til Sagen selv, saa er det ligefrem, at naar det først er kommet dertil, at man stiller den Fordring til en Mand, at han skal bo paa et bestemt Sted, saa bør man ogsaa gaa til at give ham dette Tillæg. Forøvrigt skal jeg ikke opholde mig videre herved. — Der er opstillet en Del Poster, som jeg har anset det for hensigtsmæssigt at gjentage fra 2den Behandling, faaledes om Officerskremonternes Forøgelse, men jeg skal ikke udtale mig videre herom. Jeg har ligeledes opstillet Forslaget om Artilleriets Skarpskydningsøvelser, som jeg gjentagende maa sige virkelig er overordentlig nyttige Øvelser, saa nyttige, at det ligefrem er et stort Tab for Hæren i Kraft, naar den skal undvære

disse Øvelser i Længden. — Hvad Forslaget under Nr. 91 om Kontoen L. k. angaar, saa vil jeg gjerne indbrømme den ærede Ordfører, at Ingen med Bestemthed kan sige, om det er nødvendigt at forøge Beholdningen i Mar med 5,000 Kr. eller med 10,000 Kr. for at undgaa Tilbagegang i Seletøisbeholdningen. Jeg har derfor Intet imod at tage de 5,000 Kr. og forsøge, hvorledes det gaar. Sagen er jo den, at det, som vi vare komne tilbage for en 3—4 Mar siden, var 75,000 Kr. Det er det, som er blevet oparbejdet i de sidste 3 Mar, og nu vilde man gjerne undgaa Tilbagegang for Fremtiden; men om 5,000 eller 10,000 Kr. er det Rette, er vanskeligt at sige. Naar imidlertid den ærede Ordfører bemærkede, at naar man gif for rasi til Erstatning, saa vilde det let kunne føre til for hurtige Kassationer, saa kan jeg forstikke den ærede Ordfører, at hvis han havde Kjendstab til disse Forhold, vilde han se, at det var en overflødig Rengjøelse. Man bruger nemlig Seletøiet til det Alleryderste, reparerer og reparerer paa det og søger at faae det fulde Udbytte ud af det i en saadan Grad, at man ikke tør paaftaa, der er nogen Tilbøielighed til Kassationer. Dertil anser man paa Tøihuset vore Seletøisbeholdninger for for smaa, idet man ikke alene ikke ønsker at formindste dem, men endogsaa ønsker at gjøre dem bedre. Man kan være overbevist om, at hvis der kommer en Krig eller Mobilisering, saa maa man alligevel anskaffe en Masse Seletøi, saa den Frygt behøver det ærede Medlem ikke at være. Men, som sagt, jeg skal nu forsøge paa, hvor vidt jeg kan komme med de 5,000 Kr. — Jeg skal dernæst kun med et Par Ord omtale de tre Poster paa § 26. Jeg har udtalt mig vidtløst om dem tidligere, og jeg tillægger dem den allerførste Betydning med Hensyn til vort Krigsberedskab — saa det behøver jeg ikke at gjentage her — baade med Hensyn til, at vi ere nogenlunde forsynede med Positionsskyts, og med Hensyn til, at vor Søbefæstning har det nødvendige Antal hurtigskydende Kanoner, og med Hensyn til, at vi have de nødvendige Mæder til at iltæde vore Soldater i Tilfælde af Krig. Jeg skal ikke sige stort Mere herom, end jeg allerede har sagt. Jeg har stillet dem op paaah, og skal nu ganske henstille til Thinget, om det vil vedtage dem. — Der er et mindre Ændringsforslag udenfor Ændringsforslagslisten angaaende en Understøttelse til Enken efter Trompeter H. Fr. C. Høeg, Nielsine Høeg. Det er stillet i Henhold til et Ændragende, der blev anbefalet foreleden til Krigsministeren. Efter de Under-